

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Kaj Ahlsved : Extrovert och introvert med Borrani i Karleby. Österbottens tidning 18.11.2018 s. 14.

Extrovert och introvert med Borrani i Karleby

RECENSION. När Lorenza Borrani konsertmästare i Chamber Orchestra of Europe och hyllad violinist uppträder för första gången i Finland valde hon att göra det med Mellersta Österbottens kammarorkester (MÖK).

KARLEBY. Lorenza Borrani och Mellersta Österbottens kammarorkester bjöd på ett program med en kammarmusikalisk touch och inledde därför med Mozarts "Serenata Notturna" KV 239 där Borrani fick sällskap av Teija Pääkkönen (vln 2), Hanna Pakkala (altviolin) och Oskari Hannula (kontrabas) i serenadens "concertino".

Concertino-gruppens spjuveraktiga och fräscha samspel inte minst i det avslutande Rondot var riktigt njutbart. Tutti-partierna i de två inledande satserna präglades däremot av en något överdriven gestik och drivet lutade aning mer mot det fyrkantiga hållet än det eleganta.

PÄRLAN I KONSERTPROGRAMMET var Alfred Schnittkes fascinerade verk "Moz-Art á la Haydn". Verket har en visuell dimension, vilket bottnar i att det är baserat på Mozarts ofullbordade pantomimmusik.

När Borrani mötte pressen förlik-

nade hon orkesterverket med den italienska regeringen av idag: Man försöker föra samman två som inte vill vara tillsammans. Den här tolkningsmöjligheten framhävde Borrani också genom att låta de två små kammarorkestrarna tåga in var för sig och sedan demonstrativt ställa sig mot varandra och med egen solist. De två orkestrarna och deras solister (Lorenza Borrani och Reijo Tunkkari) går sina duster vilka tydligen bara är ett spel för egen publik och när man nått en överenskommelse om att det inte funkar går var och en hem till sig. Utmarschen är förstås inspirerad av Haydns "Avskedssymfoni".

Som samhällskommentar fungerar "Moz-Art á la Haydn" alldeles utmärkt eftersom Schnittke som kompositör ikläder sig narrens roll. Narren är den som kan gå över och fritt driva med och karnevalisera rådande strukturer, normer och hierarkier. Schnittke använder detta mycket

KONSERT

Mellersta Österbottens Kammarorkester
Snellmanssalen 16.11 kl. 19.00
"Borrani"

Lorenza Borrani, violin/dirigent
Mozart – Schnittke – Beethoven

skickligt då han i det kaotiska mörkret hitta bitar av Mozarts ofullbordade pantomimmusik som han med yviga gester plockar ihop och leker med och sammanfogar på olika sätt. Genom den här klippa-klistra-och-remixa-metoden får de två kombatanterna på scenen egna sanningar och perspektiv som de provocerar varandra med.

BORRANI OCH TUNKKARI verkade njuta storligen av med glimten i ögat få utmana och provocera varandra musikaliskt. Verket som helhet var verkligen fint musicerande och man fick en glimt av vilken enastående violinist Borrani är. Med ytterliga lite uppfinningsrikedom hade Schnittke

kunnat sammanfogas med mörkret i Mozarts "nattliga" serenad. Borrani & MÖK dedikerade andra konsert-halvan till en riktig kammarmusikalisk mastodont nämligen Beethovens stråkkvartett nr 14 i ciss-moll, op. 131. Precis som många av den döve Beethovens sista verk är det ett stycke som inte bara ansetts i otakt med sin tid; vid sin ansåg de i dag högt skattade sista kvartetterna för märkliga, intima och personliga för att tas seriöst.

Hur man än väljer att se på dem i dag kan man konstatera att Borrani gick från det extroverta till det introverta när hon efter Schnittke på konsertmästarplats beledsagade MÖK in i Beethovens komplexa själslandskap. Kvartetten är i allra högsta grad utmanande för musiker-na och det tog också en stund innan man riktigt borrade in sig på djupet. Helheten var övertygade men de tre sista satserna framfördes mera avslappnat och nådde helt andra sfärer än de första fyra.

Publiken tackade Lorenza Borrani med hjärtliga applåder och en ouppfylld önskan om mera musik. Det råder inget tvivel om att ifall Borrani gästar Karleby igen finns det en önskan om att även solistisk repertoar ingår.

Kaj Ahlsved